

Sygn. akt III CSK 459/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku J. T.
przy uczestnictwie M. S., Z. S i S. S.
o zniesienie współwłasności,
oraz połączonej sprawy z wniosku Z. S. i S. S.
przy uczestnictwie M. S i J. T
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej Z. S. i S. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wnioskodawcy w skardze powołali się na przesłankę z pkt 4 art. 398⁹ § 1 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi. Analiza skarżonego postanowienia i treści skargi nie uzasadnia jednak przyjęcia, że przesłanka ta w sprawie wystąpiła. W orzecznictwie przyjmuje się, że taka kwalifikacja jest dokonywana wówczas, gdy mamy do czynienia z rudymenarnymi błędami sądu w zakresie stosowania prawa materialnego czy też procesowego, widocznymi od razu, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych badań lub dociekań. Rodzaj błędów popełnionych przez sąd pozbawia bowiem orzeczenia nimi dotknięte przymiotu legalności i celem skargi jest usunięcie ich z obrotu. Zatem i ta przesłanka pozostaje w związku ze szczególnym charakterem skargi kasacyjnej, nie jest to bowiem środek zaskarżenia, który umożliwiałby kolejny raz instancyjną kontrolę prawidłowości wydanego w sprawie rozstrzygnięcia.

Zważywszy, że w skarżonym postanowieniu nie można dopatrzyć się wad, o których mowa, stwierdzić należy, że skarżący nie zdołali wykazać, iż zachodzi potrzeba rozpoznania skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy. Z tych też przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą – zgodnie z art. 398¹³ §1 k.p.c. – Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹§2 k.p.c.).